

и Елена направена по най-новъ вкусъ, а колкото за другитѣ за които се приказваше че били останали и озантени отъ турцитѣ, не имахъ случайтъ да ги посѣтя, по причина, че имаше муниципални (джипане) и се вардехъ отъ руски солдати. Тѣй като разгледвахъ отъ черкова въ черкова и търсахъ да видя нѣкое огромно здание, което да е посвятиено върху науката, освѣтнѣ въ дворѣтъ на Св. Никола, което малко много отговаряше, а колкото за другитѣ учебни заведения тѣй бѣхъ повечето слаби и негодни. Въобще въ Търновци се съгледваше духъ за стрѣмление не толкось къмъ правяние и подобрене на училищата си за изучаване и образование на младото имъ поколение и отъ двата пола, отколкото наклонността да си красятъ черковнитѣ дворове съ голѣми и високи камбанарии, съ грамогласни звънци каквото на черковата св. Марина която е издѣзда отъ 50,000 — 60,000 гроша, нѣща, които можехъ да бждятъ по-прости, а съ добри и здрави училищни заведения. Ходихъ и на ближното село Върбанаси 45 минути далечъ на севѣроистокъ отъ Търново на една висока скала, разгледвахъ оттамъ живиписното и приятно мѣстоположение на околността отъ България, послѣ ся завърнахъ. Останахъ да живѣя въ къщата на речений Станча дордѣ да намѣря нѣкоя работа, гдѣто въ това врѣме се запознахъ съ двама братия бакали въ Търново, които бѣхъ отъ махлата на Марино-поле и пожелахъ да ми поставятъ за учител въ махлата имъ, а тѣй ми обѣщавашъ нѣколко врѣме до Септември да чакамъ; но несполучихъ тамъ, защото имаше солдати поставени отъ новосъставенитѣ Български Дружини 7 и 8-ма. Подиръ се запознахъ още случайно съ русена Андрей Ивановичъ готвачъ на Николай Николаевича; както ми казваше самъ той, отъ когото зель отпускъ за единъ два мѣсеца, спомагахъ му въ работата нѣщо до 15 дена и зехъ нѣкой и другъ грошъ за прѣпитаванне. Бато останахъ празенъ пакъ ходихъ на Митрополията да се примоля да ми поставятъ на нѣкоя работа; по случениактъ ми Христю Зафировъ сега дяконъ Григорий, който слѣдва богословскитѣ науки у Николаевъ въ Россия, при всичнитѣ си тру-